

רציונל מדיה חברתית

טכנולוגיים, וגם באופן מתוכנן, בידי אנשי מקצוע העמלים לטפח את הקהילה ולהזין את השיח.

התקשורת היום היא מיידית; חיבורים קורים בין אזורי זמן שונים ועל פני מרחקים גיאוגרפיים גדולים; אנחנו יודעים הרבה יותר על המשפחה היהודית העולמית שלנו, בישראל המודרנית ובד בבד גם בקהילות הגדולות והקטנות הפזורות ברחבי העולם, ההופכות למחוברות יותר ויותר.

הקהילה שלנו הפכה לגלובאלית, ועל אף שלא כל הטכניקות עובדות בכל הקהילות, הכלים נתונים לשימושנו ויכולים לעזור לנו לבנות רשתות של תמיכה וחיבור על פני אלפי קילומטרים, עשרות שפות ומאות מדינות.

מדיה חברתית וחינוך יהודי

כמו בתחומים רבים אחרים, לטכנולוגיה הייתה השפעה עצומה על תחום החינוך (היהודי). העלייה היומיומית בכמות התוכן המקוון – מהרצאות TED שגורמות לאנשים לחשוב מחוץ לקופסא על נושאים רבים, ועד ל-G-dcast ו-Bibleraps – פועלת בכיוון שעוזר לנו לדמיין מחדש איך נראה החיבור והפרשנות לטקסטים יהודיים.

מדיה חברתית היא הרחבה של כל אותם דברים שאנחנו כיהודים עשינו באופן כה טבעי ומוצלח לאורך השנים – סיפרנו סיפורים; יצרנו כתבים וביאורים; יצרנו מקומות ליצירת אמנות ותרבות; שיתפנו פעולה בפרויקטים אקדמיים ומדעיים בינלאומיים; עודדנו יצירתיות וחדשנות; והושטנו עזרה בזמנים של קושי ומאבק כדי לעזור לזולת.

מדיה חברתית מעמיקה מערכות יחסים. מדיה חברתית מתחילה ומרחיבה שיחות. מדיה חברתית הינה בעיקרה חינוכית (למרות שניתן לטעון שהיא עולה לנו בפרטיות ובזמן). ולבסוף, לכל אחד מאיתנו תוכל להיות במה ממנה נישא דרשות בתדירות ועל הנושאים שנבחר, ונשתף כמה חברי קהילה שנרצה. היא מאפשרת לנו לשחק את המשחק האהוב עלינו – “פיצוחים” – באופן מדויק לבלי הכר ובתענוג שניתן לשיתוף.

מאז חורבן בתי המקדש, העם היהודי – במיוחד אלה החיים מחוץ לישראל- הוגדרו בעיקר כגלות ופזורה.

למרות שבית המקדש לא נבנה מחדש (יש שיאמרו “עדיין”), הדבר שכן נבנה הוא מסגרת לחיבור גלובלי ופוטנציאל להרחבת העמיות היהודית שלא יכולנו לדמיין לפני 20 שנה – באופן אורגני דרך צמיחה של כלי תקשורת וכלים

ולסנן את הרעש (והשפעות אחרות) המסיח את דעתם או מבלבל אותם.

בכדי להגיע לאותם דוברי שפה דיגיטלית על המחנכים ללמוד לדבר בשפה שלהם, שהיא יותר מסתם סלנג – היא מהפך שלם באופן התקשורת. (ראו מחקרים של Pew Internet הדנים באופן בו אוכלוסיות צעירות מבינות ומשתמשות בטכנולוגיה).

בנוסף לתפקידו כמתווך תוכן, צנזור או ספק מידע, יכול המורה להשתמש היום בכלים של מדיה חברתית כחלון ייחודי לתוך חייהם של בני נוער ומבוגרים. זוהי הזדמנות כבירה יחד עם היותה גם מטרידה. המיומנות שלנו בכלים ובתרבות של מדיה חברתית מאפשרים לנו לייעץ טוב יותר לתלמידים היום לגבי כל נושא, מפרטיות וחשיפה אישית ועד לחיפוש תוכן יעיל וממוקד.

עם שפע הכלים הזמינים בהקשה על מקש (כלומה, כל עוד לוח המקשים עדיין קיים), המחנכים היום חייבים להיות בעלי ידע נרחב על התוכן המקוון שזמין היום, בנוסף לניסיון המעשי שלהם בניווט הכיתה ובמספר נושאים אקדמיים. צריך שיהיה להם גם את הדמיון המאפשר להם להשתמש בכלים במסגרות פורמאליות ובלתי פורמאליות.

המורים של היום צריכים להיות מומחים בתפעול מאגרים של מידע, ועליהם להשיג ולשמר רמה גבוהה של מיומנות בכלים ומשאבים מקוונים. במילים אחרות, פחות חשוב עבורם להחזיק בכל הידע מאשר לדעת היכן למצוא אותו.

המחנכים של היום נתקלים בדור חדש של דוברי השפה הדיגיטלית – ילדים שגדלו על שימוש במכשור מתקדם ושיש להם גישה למאגר מידע בלתי נדלה (במלים, וידיאו ותמונה). בו זמנית יתכן שחסרה להם ההבחנה או היכולת לארגן את השפע העצום של המידע בכדי למצוא פיסת מידע ספציפית